

„DACĂ BOBUL DE GRÂU...”

Ioan 12,20-33

Evanghelia după sf. Ioan

În acel timp, unii dintre grecii veniți la Ierusalim, să se închine de sărbătoarea Paștelui, s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat, zicându-i: “Domnule, am vrea să-l vedem pe Isus”. Filip s-a dus și i-a spus lui Andrei; apoi Andrei și Filip i-au spus lui Isus. Isus le-a zis: “A sosit ceasul ca să fie preamărit Fiul Omului. Adevăr, adevăr vă spun că, dacă bobul de grâu căzut în pământ nu moare, rămâne singur, iar dacă moare, aduce mult rod. Cine-și iubește viața o va pierde, iar cine-și urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru viața veșnică. Dacă-mi slujește cineva, să mă urmeze pe mine, și unde sunt eu, acolo va fi și slujitorul meu. Dacă-mi slujește cineva, Tatăl meu îl va cinsti. Acum sufletul meu este tulburat. Dar ce să zic, “Tată, scapă-mă de ceasul acesta?” Nicidecum! Căci tocmai de aceea am ajuns la ceasul acesta. Tată, preamărește numele tău!” Atunci din cer s-a auzit un glas: “L-am preamărit și încă îl voi preamări”. Mulțimea care stătea acolo și care auzise glasul zicea că a fost un tunet. Alții ziceau: “Un înger i-a vorbit”. Isus a zis: “Nu pentru mine s-a auzit glasul acesta, ci pentru voi. Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară. Iar eu, după ce voi fi înălțat de la pământ îi voi atrage la mine pe toți oamenii”. Vorbind astfel, arăta de ce fel de moarte avea să moară.

Pentru reflecție:

Evanghelistul Ioan pune în evidență prin expresia lui Isus “ceasul”, tensiunea dintre voința lui Dumnezeu și această lume, tensiune pe care o putem surprinde la Isus din cuvintele lui: “Acum sufletul meu este tulburat”. Pornind de la această expresie, în această duminică, dincolo de a observa umanitatea pe care Ioan o lasă să se vadă la Isus: “Dar ce să zic, Tată scapă-mă de ceasul acesta?” – ne putem întreba acum, în orele noastre cotidiene, dacă putem auzi glasul Tatălui, dincolo de tulburările noastre spirituale? Efortul de a-l însoți pe Isus pe drumul său transmite deseori sufletul nostru o tensiune apropiată, dar ne încredințăm în bucuria victoriei care se apropie, victorie care îi aparține lui Isus dar la care suntem invitați să participăm cu toții. Ca pregătire pentru sărbătoarea care se apropie, rămânem concentrați asupra misterelor mântuirii, asupra acestui ceas în care cerem, asemenea celor veniți la Ierusalim: “Am vrea să-l vedem pe Isus”!

Propunerea mea

Isus ne spune că dacă bobul de grâu căzut în pământ moare, aduce mult rod. Și noi suntem invitați să devenim un bob de grâu ce este aruncat de mâna lui Dumnezeu, în fiecare zi, în pământul lumii pentru a aduce rod. În această săptămână voi fi atent la ocaziile ce se ivesc de a muri față de egoismul meu, față de propriile mele interese și preferințe pentru a aduce roade bogate de generozitate și iubire în viața fraților mei.

Rugăciune

Doamne Isuse, te rog, ajută-mă să mă las atras în fiecare zi tot mai mult de iubirea ta pentru a deveni și eu, la rândul meu, o sămânță de iubire în pământul acestei lumi.

pr. Robert-Silvestru Balan